

נד:

תורה אור

1. חטא חטאה ירושלם
על כן לנידה היתה כל
מכבדיה הזילות כי ראו
עונותיה גם היא נאנחה
והשם אחר: איכה א ח
2. בצקת עפר למרצק
ורגבים ידבקה

בניורים שהם מיני צבעים בעלתם ואין
לחדשם אלא בחותם בולט ולא בחותם
שאינו לא שוקע ולא בולט אלא מין צב
ישראל מותר לצור צורות במיני צבעים
לך פסל דלא חסר אלא פרוץ גמור

מחוק בשאר אכל במיני צבעים מותר
בדמיון בחוקת הכתוב (כ"ד דף ה.)
הקנה לורה בנכס הגר קנה דרב לא
אמר למה דבי רבי אלא למה למה
והקשה רש"י דבני שמואל והאמרת
"דכידור לא קנה אלא במה כנגד
הפסח ומיך דהם לא היינו לורה
במה אלא יורין כעלמא משה
לענועים ופרחים אכל לורה מיה לו
שוף חשיבא ולא בעינן אמה כנגד
הפסח אלמא דרב צ"ל לורה מיה
והפך אלא דבמיני צבעים מותר
והא דמיא כמילתא לא תעשה כל
פסל וכו' עד לא יעשה לו גלוה אלא
יעשה לו אטומה תלמוד לומר וכל
תמונה וכו' עד אפילו במה מיה
והפך ודגים ותגנים ואפילו הנזרים
אפילו הגזירים כו' נראה לי דמי
פירשו לורה פירוש לורה צולטת
אטומה לורה שוקעת ואשר במים
מתחת לורה לביא את הכזויא פי'
שעשה לורה ומוקף דמות בצואה
שכמים דכד"א דוקא אשר בשמים
ממעל ואשר חלזר מתחת לורה

ואכל זורת דמות בנזוהא שבמים לא תל
 ואשכנו וכל אילו אינן אסורין לעשותם
 ושנים אריות ועומדים אצל הדיות ושנים
 (והיא טו) שש ארין צבאי רשאי לתלש
 וכל ארבע תליגד מילתא שסכיו עדי
 עדות שקר א גמי יש לומר אחרים עדי
 החקוקים בנזוהא סביב פני הכביר אל
 יש לומר דלא שייך לא תעשה רק פסל
 ולא היינו עושה מעשה כמו זה המצור
 לעשות אפילו עומדים וזוהמא בולט אל
 שמשין שבמזרח העליון ושבמזרח התחתון
 ארבע שולחן מטרה צבנית מטרה ארבע
 צבנית ארבע לא אסרה צבנית אלא דמיו
 ושבמזרח התחתון מי שרץ והמיני אסר
 ושבמזרח העליון מי שרץ והמיני אסר

אִיבֹכ לַח
3. כִּי לִשְׁלֹג יֵאמֹר זֶה
אִרְצוֹ וְיֵשֶׁב מִן־זֶה
מִטְרוֹת עֹזוּ: אִיבֹכ לַח
4. עַל מַה אֲרִיזָה תִּשְׁבֵּעַ
אִיבֹכ לַח
5. מִמּוֹר לִבְקָא אֶל
אֱלֹהִים יְדֵבֵר יִשְׁרָאֵל
אֶרֶץ מִמּוֹרָה שֶׁמֶשׁ עֵד
מִבָּא: תְּהִלִּים י א
6. מִצִּיֹּן מְחַלֵּל יֵא
אֱלֹהִים הוֹמִיִּי:
תְּהִלִּים ב
7. אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בְּהִרְבָּא בְּיוֹם
עֲשׂוֹת יְדֵבֵר יִשְׁרָאֵל
וְשִׁמְשׁוֹ: בִּרְשִׁית ב א

נלין הש"ם

תוס' ד"ה ברובים בו
ונראה לי דאפילו ישראל
מותר. ק"ל דלפי דסכרי
תתכן דלשאלא אסור לזיין
אף ע"י אחרים ויתפר
דלמירי לנכרי שנות ע"י
תוס' ד"ה כד ע"י ד"ה
שמי ר"נ ודאריס עשו לו
דמירינן במקום תלמוד שמי
והכא דל"ש בן יתפר:

תום' ימים

שברכתן ברסה וקללן
קללה דכתיב אורחך אחר
ומהרבה ברוך וחסדנות
גדול כל קר' והבטתם
אומרים אל ואלו מניין
גדלו. אלהם עולם ואכן
מה שגדלוהו קר' וחסדנות
גדול שכן וידי' וחסדנות
יהיה גורם כהן ברייתא
קמיתא חל' ואלו: ורא
היה מחסין להם לא
למעלה ח' לעיל שפיק
(דף ע"א) פירש תנאם דכל
י' ימים וזרם כ' (ואינו אלא
ימים חסד):

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ממורה בנויה שלו. הדבק וחזק באשתו בין זרועותיו:
לשוק. קיפלוט מן הכתל: מזיון נכרא. כיון נכראת
אביהם נדבקו רגבים עד סוף העולם מכל נד: כלקט עפר
חזק אחד היה לו ומשם נדבקו רגבים סביביו: מן הלדדן
נכרא. ארבע מוצקות היו לו וגמחה

והק' מכל ל' עד שזרק בלמנעיה:
כ' לשג' יאמר הוא ארץ. מעשה
ארץ. והיכן גשם מטר וגשם מטרות
מאביע דרין הורידו והגשמי להשקות
ארץ: מלון מכלל יופי. בחריה כמים:
תולדות השמים. מאורות ויכבדים:
ה"ב תולדות השמים משמים נבראו
ותולדות הארץ מן הארץ נבראו:
כמגדל

אומר עולם מאמצעיתו נברא שנאמר: 'בצקת רבי יהושע אומר עולם מן הצדדין נברא' ו' ארץ וגשם ממזר וגשם מטורת עוזו רבי הקב"ה בים ממנו נשתת העולם שנאמר מי ירה אבן פתחה¹⁷ וחכמים אומרים מציון אל אלהים ה' ואומר¹⁸ מציון מכלל יופי ממנו אליעזר הגדול אומר¹⁹ אלה תולדות השמים ה' אלהים ארץ ושמים תולדות שמים משמים בראו וחכמים אומרים אלו ואלו מציון נבראו ו' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד י אלהים הופיע ממנו מוכלל יופיו של עולם: בו וכו': מאי²⁰ כמצלף מחזי רב יהודה כמגדנא

הסודרים נראה שהו' מין עד שנמים שקורין 'ינס' בלשון
עיס כמו שהוכחתי אהנם על כפא שלמה אזי תמייה דכמיז
ועל פי הדיבור הוה דכמיז יושב שלמה על כפא ר' למלך
מילתא שאזי כמו אלהי הוה הכרמלי ושמה אזי מילתא
והוהאם כמו ש' בתדרס ומתוך ק' רזי מתפסדים העד
ומר גבי ר"ג ומה עשו בכותלי היכל וקדשי קדשים יצורים
ופה י' לומר על פי הדיבור הכל בכתב (ד"ה חו) אזי נמו
אזי אלף לניו עגלמא ועל גבי הכותל ואע"ג שאזי מדמה
ק' בן הבלדים (ע"ר דף סג:) מוכח כל מיני פסוקים
שפועין בלדי' שנסבא הכבוד אלס אריה שור נשר ודמות
ונות היכל אסדרה תננית אולס כמתוך בארכו ורסני שולת
לא אסרה מורה לא שמשין שאפשר לעשות כמותן והדר
אזי לא אסרה תורה אלס שמשין שנמדור העליון ופרק
אזי ומולות ממעל לרבות מלמי' השרת ומעני י' תניא הלא
נפקא אשר בארך לרבות ימים וזהרות הרים וגבעות מתחת
יון דמותא שמי' השמשין לפי כ' ומעני שאזי רבן גמליאל
הדר ביה כמל מאז דשני מעיקרא וכלא מלס הכבוד אלס
לאו ר' לא יוכל שום אלס לעשות ביה ושלמן וכלס לפי
שמות כמותן מתקמח לא אסרה אלס כיווא בן אכל שמשין
אלס כמות ארכו ורסני לפי שאזי אפשר ושמשין שנמדור העליון
פיעלו ליהא תפסד היכל דשמיז רבים גביה תמוס דכמיז
ועליון לא תעשו כל וקרי יושב אלס תעשו אורי' ולהאי פסוק
תמוס תפסד אלס ומהו ארבעה תפסדו כדדי הדדי
מה וצננה כוכבים ומולות ודוקא לכס לעצמכם אכל אחרים
תעשו דהיינו כל שמן השמים לא תעשו דהיינו אפילו שמשין
ואלהי וזה לא תעשו לכס נדרשו לשמשין שנמדור העליון
נדרשו כוכבים להניס פשרת קדשים תמוס אלהי מסכה לא
וצננה כוכבים ומולות ממעל לרבות מלמי' השרת ומקרי לא
ר"ג דמלמי' השרת עובר בלא תעבדם אפילו כשאתרים עשו
ול פקדים תמוס עשייה לחודה לא עבר דמילתא בפרק כל
נבראו. פירוש שאמנעיתן של עולם והלדרין מציין נבראו:
אלף

(א) תוספת פ"ב סי"ב, (ב) [ז"ל ה"א], (ג) בע"י
 יתמא וז"ל, (ד) ויבליקוט
 יזיב רחמ תמקד"י יז"י ר'
 יהודה תמקד"י יז"י ר'
 (ה) לעיל ע"י, (ו) [למקח מ:]
 ונחמ"ס [לח], (ז) [שם ג:]
 (ח) [ז"ל בלח], (ט) רש"א תמ."

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones